

CAO News 5

Horolezecký časopis severočeského regionu č.106

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 10, číslo 106

-- Since 1999 --

Květen 2008

JAKÉ TO BYLO
TENKRÁT..

KAREL
KROMBHOLZ

„Ve skalách bývalo tenkrát
nádherně.

Všude ticho, ráno kapky rosy
na jehličí, na cestě udivení
turisté a my sami na překrásné
hraně bílé skály.

Prostě nádhera..“

V tomto čísle

- ✓ Komplet 2008
- ✓ Hraběnka v novém
- ✓ Z Ostrova na Dachstein
- ✓ Ze života horolezce
- ✓ Zemřel **Karel Krombholz**
- ✓ Tajemný Vrabinec?
- ✓ Zrození legendy
- ✓ Dárek k narozeninám
- ✓ Prvovýstupy v Sasku v roce
2007 - **Dietmar Heinicke**
- ✓ Diagnózy **Petra Slaniny**
- ✓ Seppovy skály
- ✓ Spolek **Lindenbrüder**
- ✓ Nové cesty
- ✓ a mnohé další...

Tisá, Krejčík – klíčový krok v cestě Čára tužkou. Foto © Petr Kouba

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Květnová schůze proběhla v restauraci na Kocandě ve středu 7.5.2008. Personál naší oblíbené osvěžovny už neví, co by si na nás vymyslel, aby si nás udržel až do zavíračky, a tak občas nasadí i těžší kalibr (viz foto)...

Kdo přišel včas, dostal pěkné lezecké tričko zn. **Rock Horn**, která našemu klubu věnovala redakce časopisu **MONTANA**. Díky!

Nechyběli milí hosté: **Lucka Jungwirthová, Kateřina Kozlíková** a **Josef Hubáček**.

Program květnové členské schůzky CAO Děčín:

- **Různé.** Byla to taková klasika – nějaké ty výsledovky (Komplet, časovky), prázdná auta do Alp, hledající osoby na doplnění (**Václav Širl**), nějaké nové cesty, co kdo kdy kde vylezl nebo zapytlil, nové jachty (**Petr Kučera**), kešky atd. Já bohužel zvěstoval také jednu smutnou zprávu: ve středu 30. dubna nás opustil **Karel Krombolz**. Na minulou schůzi jsem donesl ještě jeho radostnou zdravici všem známým, tentokrát tohle.. I takový je život. Pánovi Horolezci s velkým „H“ jsme připili na věčnou památku..

Víc nebylo moc co řešit, takže jsme v kruhu přátel a družném hovoru vyčkali zavíračky a vydali se k domovům. Vše ostatní, najdete v tomto čísle..

Role manekýny se ujala nejmladší - **Kateřina Kozlíková**

Foto © 2008 **Sponge**

Komplet 2008

Seppovy - Orlí skály; 18. - 19.4.2008

Leoš LeToš Dvořáček
Horoklub Chomutov

Tradiční jarní akcička kvakerské sekce Horoklubu Chomutov byla naplánována s určitým předstihem, a tak nezbývá než doufat, že k nám bude počasí milostivé. V sedmi set metrové výšce na hřebenu Krušných hor v polovině dubna, lze přeci očekávat lecos. Neočekávám zástupy účastníků (vždyť na prvním ročníku jsme fungovali také jenom tři), ale s blížícím se odjezdem žádný kontakt ani ze strany „tvrdého jádra“ kvakerů.

Nu což, uvidíme.

V pátek 18. dubna 2008 odpoledne vyrážím osamocen z Jirkova a v Chomutově u školy nabírám **Týnu**. Podnikáme pro mne objevnou cestu k úpatí Doupovských hor, kde se Týna ještě dovybavuje výstrojí. Za téměř bezchybného, slunečného odpoledne dorážíme do Kryštofových Hamrů.

Na parkovišti u Kryštofičáku zanecháváme vozítko. Nevidím žádné povědomé auto, a tak odcházíme na lehko na poznávací místních skalních skvostů. Chci si zaměřit jejich GPS souřadnice ještě dnes, abych zítra mohl zapůjčit svůj přístroj Párkové, jak jsme se včera dohodli.

Asi za dvě hodinky máme procouráno, nafoceno, zaměřeno i vylezeno a vracíme se k Base Campu pod sjezdovkou. Tady potkáváme **Honzika Nebíčka**. No paráda, další účastník! Po rychlé poradě vyrážíme naakumulovat dostatek tepla a tekutin do místní hospy. Příjemné prostředí, obsluha i osazenstvo jenom prodlužují dobu zde strávenou.

Postupně doráží další odhodlanci: **Pepíno Vejprtman** a **Ludva Záchranář**. V této sestavě také trávíme romantickou předúplňkovou noc za Kryštofem. Obzvláště Pepíno předvedl, že si s ohněm opravdu rozumí a svojí mega vatrou nám zajistil tepelný komfort na celou noc.

Horolezecký pozdrav na vrcholu skal..

Nad ránem začalo mžít a už nepřestalo! Místo východu slunce jen vše obklopující cáry mlhy. Dáváme snídani a snažíme se nenechat si zkazit náladu nějakým počasím.

Rozhodujeme se vylézt alespoň jednu cestu na Kryštofa. Oklouzaná, mokrá Hodinářská cesta, nám umožňuje se rozhlédnout z vrcholu Hraniční věže. Připadám si jako na podzim! Slačujeme, balíme a přesouváme se pod Seppovky.

Seppovy nebo též **Orlí skály** tvoří dva větší a několik menších rulových masivů asi 1 km SZ od Kryštofových Hamrů.

Z nebe pořád padá voda a mění se jenom její intenzita. O kluky strach nemám, ale nevím, jak se s nadprůměrným přídelem vlhkosti popasuje Týna. Jsem mile překvapen, je úplně v pohodě!

Lezeme střídavě sólo a s lanem postupně cesty zprava do leva. Uznáváme, že některé vypečené čtyřky z dílny Meko a Feryho, by si člověk za sucha určitě vychutnal více. Co naděláš!? Nic. Zanecháváme dokonce 7 prvovýstupů v místních pěkných stěnkách.

Ve čtyři hodiny odpoledne totálně promočení končíme. Ludva musí ještě stihnout dnešní noční službu. Docela rádi se přidáváme a vyrážíme k domovu. I tak to byl velmi „povedený výlet“!!

Společné foto chomutovské sekce kwakerské..

PS: Jen pro upřesnění - zúčastnilo se v pátek pět a v sobotu čtyři nadšenci z chomutovského Horoklubu, přeplavali jsme necelých dvacet cest. Vyhráli všichni, co dorazili a čestné uznání zaslouží **Jirka Houba Chára** za sólový podnik a nejvzdálenějšího účastníka! Díky za účast! **LeToš**.

Foto © 2008 **Leoš LeToš Dvořáček** a **Sponge**

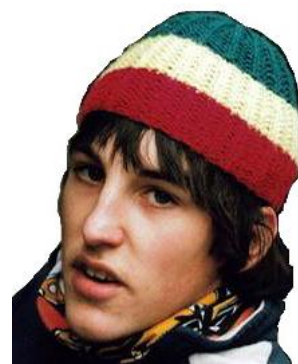
Hraběnka v novém

Výměna jištění v Jetřichovicích

Miroslav Kockis Kocka
HK Varnsdorf

Ve sváteční den 8. května 2008 byl v Jetřichovických skalách rušen jindy božský klid nejen stovkami turistů, ale i zvuky úderů kladiva a hřmotem Aku vrtačky. Již rezavějící kruhy na respektuhodné věži Hraběnce, bylo třeba vyměnit.

Nejdříve se **Standa Feigl ml.** dostal Starou cestou VIIb (Tahavá) na vrchol a po rozhození lan se mohlo začít s prací.

Standa Feigl ve Staré cestě na Hraběnku. Lehčí cesta, nežli za VII, na tuto krásnou věž nevede...

Společně s **Alešem Koh-I-Noorem Kohákem** vyměnili pět rezavějících kruhů. Nejdříve byly vytlučeny prvovýstupáky z cesty Saláthe, z kterých by se leckterému slabozaludečnickovi mohlo udělat nevolno. Člověk by řekl, že šly ven skoro bez pomoci. Neúčtyhodných třináct centřáků je do tohohle pískoviště sakra málo :)

I přes tyhle atrapy kruhů, dlouhých sotva 13 cm, se zde také lezlo..

Problém však nastal s prvním kruhem Loučivé cesty, který se se skálou nechtěl rozloučit bez boje. Velmi zajímavě strukturovaný kruh s protisměrnými zářezy a trny se bránil velmi dlouho. Druhý kruh, původě první Staré cesty, se ukázal jako výborně olovem utemovaný a kladivuvzdorný kruh. Přes svoje křehce a rezavě vypadající očko, až překvapivě dlouho odolával ranám medvědobijce Kohika.

Vlevo nahoře vytlouká **Standa** bytelný kruh v Loučivé cestě, dole pod ním **Koh-I-Noor** s chemickou kotvou zavěšenou proklatě nízko..

Některé nové kruhy mohly být po vyčištění původních děr vsazeny do stejného místa, u některých to možné nebylo. Všechny díry byly vyčištěny štětkou a vyfouknuty.

Nyní se krásná Hraběnka skví nově osazenými, čeháesákům dobře známými, nerezovými Raveltiky 30 cm na chemické kotvě Den Braven. A že drží, o tom se Standa při stavění v Loučivé cestě přesvědčil sám ;).

Naše „úlovky“ z Hraběnky...

V dohledné době proběhne zacementování původních děr po kruzích a přejištění velmi vzdušné cesty s příhodným názvem Krvavá spára. Po osazení nového dobíráku na vrcholu je možné označit renovaci jištění za ukončenou.

Všem přejeme plno krásných zážitků na novém jištění...

Technické zázemí, dohled a morální podpora..

Jetřichovice - Hraběnka

Stará cesta VIIb (VIIc) - 9.8.1935, **Walter Kleiner** s druhy
 Loučivá cesta VII - 27.7.1962, **Josef Poustka, K.Luxík, P.Rada**
 Krvavá spára VIII - 1963, **Ladislav Štěpán, J.Poustka**
 Saláthe VIIIb - 19.7.1985, **René Pohořálek, M.Havlák**
 Přímá varianta VIIIb - 31.7.1993, **Pavel Novák, Z.Petráň**

Jetřichovice, **Hraběnka**, čtvrtek 8. května 2008

Foto © 2008 **Miroslav Kokta**

Z Ostrova na Dachstein

Čarodějnice v Ostrově a duševní hygiena na Dachsteinu

Martina Marmoška Tábořiková
CAO Děčín

Dějství první - Čarodějnice v Ostrově

Na prodloužený víkend – pálení čarodějnic a 1. máj jsme jely s **Dančou Chytilovou** (HO Bezuchov) do Ostrova, kde na nás čekal **Karel Bělina**. Ač platíme obě za velké čarodějnice, upálení jsme kupodivu unikly.

Vrcholové foto s Dančou. Já vlevo, Danča vpravo..

V pátek už jsme si ale v Ostrově připadali jako na návštěvě v Drážďanech, a tak jsme se radši přesunuli i s Karlíkem do klidnějšího Rájce.

Karel šel v sobotu navrtat pár kruhů, a jelikož dělal sedmičkovou cestu na Hlavy Blíženců, kterou by jsme za ním nevylezly, tak šel kamsi shánět nějakého lezce a řekl nám, ať si jdeme zatím něco vylézt sami, a tak jsme tedy šly.

Karlos během prvovýstupu na Hlavy blíženců..

Dana s taháním ani moc problém neměla. Mně se do toho ale zrovna moc nechtělo, a tak jsem se rozhoupala až když mě všichni ujišťovali, že se cesta dá celkem slušně odjistit, že tam jsou dobré hodiny. Zdola nebyly vidět, viděla jsem je teprve když jsem byla asi 3 m nad zemí. Byly fakt dost velké, i když na můj vkus byly dost vysoko, a tak jsem si oddychla když jsem je cvakla...

Tutový, velký hodiny – to je jistota!

Večer když jsme ležely a popíjely slivovičku, přemýšlely jsme o tom, kam vyrazit na další prodloužený víkend. Chtěly jsme ho jednoznačně strávit v horách. Bylo nám celkem jedno kam pojedeme a bylo nám celkem jedno jestli něco vylezeme.

Takhle pěkně jsme si na prvního máje v Rájci lezli..

Dějství druhé - Dachstein

Cíl byl jen jeden a byl jasný – vykonat duševní hygiena.

Jelo se v klasické sestavě: za CAO Děčín **Martina Marmoška Tábořiková** a **Markéta Lalíková** a za HO Bezuchov **Danča Chytilová**.

Jak už to tak bývá, ani tato akce se neobešla bez drobných komplikací hned na úvod.

V den odjezdu mě začalo trochu víc škrábat v krku. Následoval útok na lékárnu.

Odjezd, stanovený na středu 21.00 hod z Prahy, se „krapet“ posunul. Dana, která jela vlakem do Prahy, měla 2 hodiny zpoždění kvůli sebevrahovi, který se vrhnul do kolejí. Když jsme ve 23.00 naložily, Marča si vzpomněla, že doma zapoměla helmu. Jeli jsme tedy na druhý konec Prahy pro helmu. Z Prahy jsme vyjžděly po půlnoci...

Před pátou ráno jsem to zapíchla pár kiláků před Hallstattem. Proces, kdy jsem vytáhla spacák a svalila se na zem vedle auta na prázdném parkovišti, byl velice rychlý.

Probudily jsme se v 10 hodin, když okolo byl již čilý ruch.

Následovala prohlídka nádherného městečka Hallstattu, kde Daneš několikrát navrhla, že bychom mohly dát ferátu Loser. Poté přesun do Gosau.

Pohled na Dachstein z jihu

Na vrchním parkovišti u Gosausee jsme pojedly a začaly balit bágly. Z vedlejšího zaparkovaného auta nás pobaveně pozorovali nějací hoši. Když jsme se kolem 14.30 chystaly k odchodu, přijela jim posila. Valilo teď na nás oči celkem pět hochů. Když se podařilo Marče nasadit si bágl na záda, prohlásila, že na Blanc si najme šerpu.

Vydaly jsme se s napěchovanými bágly směrem k Gosausee. Od prvních kroků kolem stánků a dál cestou kolem jezera, jsme očividně budily obdiv kolemjdoucích turistů. Bylo pekelné vedro, slunce přímo páliło a mně bylo hůř a hůř.

Cestou k Hinterer Gosausee jsme se už brodily sněhem a cesta kolem samotného horního jezera už dala pěkně zabrat. Byla komplet ve sněhu. Sníh vůbec nedržel, strašně jsme se bořily. Vzpomněly jsme si na to, jak jsme plánovaly koupit si sněžnice pod stromeček...

Rozhodly jsme se přespat u chaty u jezera a na Adámka se vydat až ráno. Uvelebily jsme se na verandě v patře. Asi po hodině přišli k chatě hoši z parkoviště. Byli to skialpinisti, čtyři Slováci a jeden Čech. U chaty už prý spali v listopadu, takže šli celkem na jisto. Nečekali ale, že už jim tak pěkný biváček někdo obsadil.

Kluci přiznali, že měli co dělat s jejich batůžkami a to hned na schodech z parkoviště. Jeden z nich, říkejme mu pracovní O'Neil, podle čepice kterou měl, protože si už nepamatuju, jak se jmenoval, se ještě večer vydal na průzkum terénu. Po jeho návratu jsme si už velké naděje na cestu vzhůru moc nedělaly. Kluci to na skalpech měli celkem v poho, my už tak veselé vyhlídky neměly.

Následoval celkem slušný večírek. Rozdělali jsme oheň, opékaly se buřty, podávaly různé specialitky a pila se slivovička od Rudy Jelínka, kterou měli kluci. Náš Rum zůstal bohužel v autě.

Úsměvné chvilky připravila Daneš, když na otázky kluků „Dá si někdo buřta, salám, čokoládu...?“ vždy po delším tichu pronesla „Toš, já bych si tedy dala“. A ochutnala tak ode všeho, co kluci nabízeli.

Probuzení bylo takové, že jsem nemohla polknout a navíc jsem se nemohla ani pohnout. Holky mě ujišťovaly, že to houser být nemůže, že toho prý mají jen chlapi.

Nechaly jsme jít kluky před námi, ať nám prošlápnu cestu, ale to nám nakonec k ničemu nebylo, protože oni se na skialpech dostali tam, kam my jít nemohly. Naše snažení se ukázalo jako marné a asi ve třech čtvrtinách kopce jsme se otočily a vracely se zpátky k jezeru. V tu chvíli Daneš, asi už po desáté během dvou dnů, pronesla větu, na kterou už jsem byla alergická: „Tak si dáme když tak ten Loser...“. Pohled Marči byl také dost výmluvný...

Cestou od horního ke spodnímu jezeru jsme potkaly jakéhosi namakaného dědulu, který se s námi dal do řeči. Odhadl nás na to, že jsme určitě byly až úplně nahoře - „am Gipfel“. No, nebyly, ale jak říkám vždycky, když něco nevylezeme, aspoň zase jeden důvod, proč se sem vrátit.

Později jsme potkali dvojku z Rožnova a ti říkali, že byli na druhé straně Dachy, z jihu, ale že se kvůli sněhu nedalo vůbec nic, ani feráty. Tak se alespoň procházeli pod jižní stěnou, a jak se tak bortili ve sněhu, tak si teprve všimli slaňáků, které čnely dva metry nad sněhem...

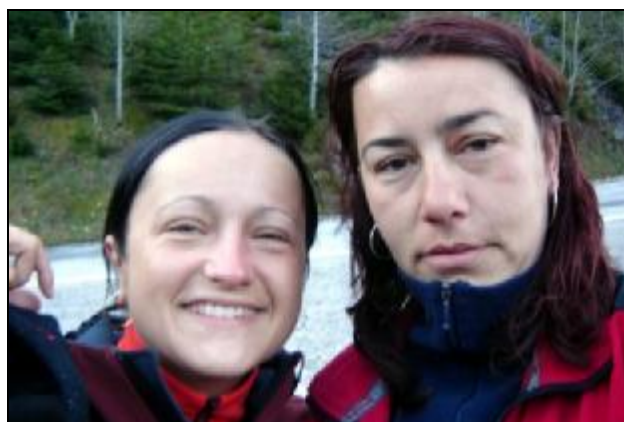
Od soboty už se ani holkám nepolykalo nejlíp, nicméně jen já jsem po příjezdu skončila na antibiotikách.

Ve zbylém čase jsme i my prozkoumaly Dach ještě z jihu, zjistily odkud kam jedou lanovky a za kolik. Jeden takový nechtěný desetiminutový průzkum nás stál 9 € placenou silnicí (baba v budoucnu byla neoblohná).

Zašly jsme také na exkurzi do solného dolu, kde jsme si, oděny do nafasovaných slušivých fírcových mundurů, zařadily při sjezdech v dřevěných skluzavkách. Protože v solných dolech ale nebylo možné sebrat ani jeden jediný kámen, neb je všechno dokonale odstraněno, zašly jsme také do obchůdku s tímto artiklem. Při výběru kamenů nás prodavačka poučovala o původu kamenů, vyprávěla nám v kostce také historii celé firmy, zatímco Marča olizovala vystavené kameny. Prý aby zjistila, jestli jsou opravdu slané.

Závěrem nutno podotknout, že ač jsme nevylezly ani na Dachstein Gipfel, ani na jiný vrchol, ba ani Loser, cíle jsme dosáhly stoprocentně. **Duševní hygiena byla vykonána.**

Pozdrav z Mongolska od účastnic Marče a Marmošky..

Foto © 2008 Dana Chytilová, Markéta Lalíková a Martina Táboříková

Julius Kugy se narodil v roce 1858 v Terstu. Po milovaných Julských Alpách i jiných horách lezl již od roku 1918 a šest let na to napsal v předmluvě své světově proslulé knihy *Ze života horolezce* toto:

„Hory mne stále ještě volají. Slyším jejich hlas, když bdím a slyším jejich hlas i za snů plných touhy...“

Přestože od napsání této „horolezecké čítanky“ uplynulo již více jak osm desetiletí, mnohé myšlenky zde zachycené zůstávají pro mnohé z nás aktuální i dnes...

Ze života horolezce

Polemika o významu spolkaře v horách

Julius Kugy
Terst

Miluji čisté skály. Ujme-li se několik "přátel hor", sdružených v nějaký turistický spolek, tuze láskyplně horského zákoutí, vede to mnohdy k velmi trapným výsledkům. Zákoutí jsme kdysi viděli panensky neporušené a v původní drsnosti. Vrátime se a nacházíme "Müllerovy studánky" a "Schulzovy stezky", "Amálčiny výšinky" a "Filosofská sedátka". Horské zákoutí je "objeveno" a "otevřeno".

Tážete se s údivem, čímpak je ten Müller či Schulze v těchto horách a úzkostlivě se ohlížíte, zda někde za stromem nečihá Amálie či dokonce filosof. Není však pochybnosti, tabulky a nápisy nás poučují, že jsme se dopustili naivní chyby a chtěli hledat, vidět a milovat přírodu. Přehlédli jsme nejdůležitější, význam spolkaře v horách! Vždyť on jim teprve udílí vyšší svěcení.

Namáhavě jsme si hledávali cestu a podle drobných značek poznávali, kudy vedou. Nyní nacházíme nepřetržitě řady červených pleskanců. Postačí, když hledíme na ně, na horu se dívat nemusíme. Ba, prý jsou případy v našich Alpách, že pod samým značkováním ani horu nevidíte. Skýtá to výhodu, že mašrujeme, jak při postrku. Ulehčí nám to hledání a spekulování.

Běda nám, jestliže jsme kdysi milovali takové horské zákoutí. Copak chrabrému spolkaři záleží na úzkostném výkřiku naší duše? Plácne červenou barvu na místa, která nám byla svatá, a svou štetkou nás nemilosrdně zasáhne doprostřed srdce.

Libuje si hovořit mnoho a zřetelně, zvláště tam, kde je máloco říci a kde se nikdo neptá. Na rozcestí si občas dovolí malý žert, nechá nás na pochybách, zda doprava či doleva. Když jsme však zamířili na správnou cestu, po chvíli hromadí značku za značkou a zapřísahá nás, abychom jej neopustili ani tehdy, když k tomu nemáme nejmenšího důvodu. "Vizte, to je cesta do pastvin", poučuje nás a pracuje se zdvojenou horlivostí, neboť nyní mluví k lidem i k milému dobytku.

Často klade své značky hluboko na zem a proud "horolezců", sledujících se skloněnou hlavou a hledajícími zraky, má pak do sebe cosi nevýslovně stísněného a utrápeného. Zda ještě uzří oni ubozí trpitelé věčné světlo

výšek? A naopak v zimě, kdy krátký den nutí ke spěchu, často bychom potřebovali, aby tu a tam na kritickém místě byl skromný ukazatel. Značkování však leží hluboko pod sněhem.

Střez se proto kasty, pro kterou horská radost vykvétá z hrnce s barvami. Nezamiř do jejich cest! Jsou to cesty malicherných a ubohých lidiček!

Jsou-li oni "přátelé hor" muži velehor, prošpikují skály železnými skobami, že pak vyhlížejí žalostněji než politováníhodné tělo svatého Šebestiána, a opředou je lany, u nás raději drátěnými než konopnými. Snad proto, že drátěná lana zanechávají na ruku palčivější vzpomínky.

Pak vezmou spolkové kamarády a zástupy známých, určitě více nepovolaných než povolaných, a štvou je do vrchu po skobových řadách, až visí plni úzkosti mezi nebem a zemí, vzývají všechny svaté, dušují se: "Poprvé a již nikdy!" a proklínají tuto nejstrašnější horskou túru svého života. Kdo má z toho prospěch? ...

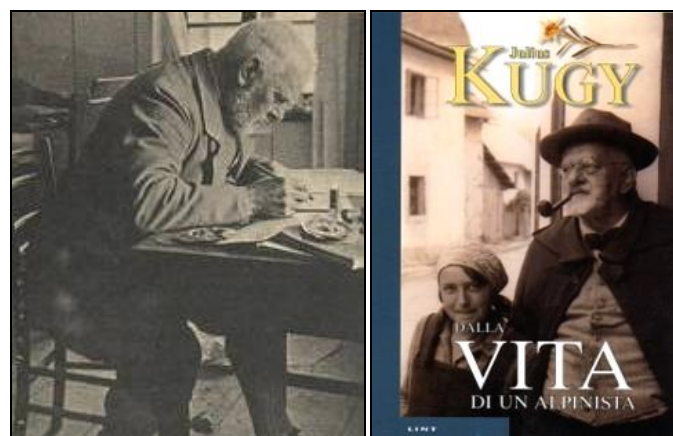
Tak byly učiněny schůdnými některé z cest, které jsem objevil v Julských Alpách. Nejbolestněji se mne dotklo zajištění mé přímé cesty na Montáž ze Zajzery. Ani mne neuznali za hodna se mne dotázat!

Pohled na horu Montáž v Julských Alpách

Tak rád bych opět navštívil rozhodující místa z onoho velkého dne, ale s tímhle jsem se nikdy nesmířil. Nechtěl jsem vidět "cestu po skobách".

Za přáteli hor, nesoucími kbelík barev, za lidmi s majzlíkem, železnými skobami a drátěnými lany rád přiharcuje halekající dav. Přeje si obhospodařovaných ochranných chat, lépe řečeno vysoko položených hotelů, či řečeno zcela otevřeně, přeje si alpských hospod. Jeho myšlenkou a snem je pivo..

Vlevo Julius Kugy ve své pracovně v Terstu, vpravo obálka jednoho z mnoha vydání knihy *Ze života horolezce*..

Foto © archiv CNs a Wikipedia

Zemřel Karel Krombholz

† 1.7.1930 † 30.4.2008

Odešel někdejší král Labského údolí, výborný děčínský horolezec a prvovýstupce **Karel Krombholz**.

V 50. letech minulého století byl vedoucí osobností v české části Labských pískovců, kde vytvořil přes 140 prvovýstupů, ale několik jeho cest, většinou klasických čistých linií, najdeme i na Mužském, v Adršpachu či Příhrazích.

Karel Krombholz

1.7.1930 – 30.4.2008

Život zemřelých zůstane uložen v paměti žijících..
(Cicero)

Nejznámější prvovýstupy:

Tisá: Východní věž – Střední náhorní VII

Ostrov: Orel – S hrana VII, Sokol – Údolní VIIb

Bělá: Velká věž – Přímá var. VII, Bělská jehla – Údolní cesta VIIb, Plotnová věž – Údolní hrana VII, Sestry – Údolní spára VII

Levý břeh Labe: Kazatelna – Údolní cesta VIIb, Kazatelna – J hrana VII, Strážce mýtiny – Údolní cesta VIIb, Strážce Jílového dolu – Var, JZ cesty VII, Jeptiška – Děčínská cesta VII, Strážce Prostředního Žlebu – Cesta přátelství VIIb

Pravý břeh Labe: Hřebenový kužel – SZ cesta VIIb, Rudolfův kámen – Stínová hrana VII, Rudolfův kámen – Mezerní spára VII, Rudolfův kámen – Údolní VIIb, Rudolfův kámen – Waldrauscherova VIIc, Hladká věž – Údolní žlab VIIc, Růžová palice – Náhorní VIIb, Želva – Údolní VII, Vřesová věž – Údolní VIIb, Zapomenutá věž – Údolní VIIb, Špičák – Údolní VII, Strážce Dolního Žlebu – V cesta VIIb, Děčínská věž – Údolní VIIb

Hřensko: Bratrská věž – Náhorní VII

Příhrazy: Rajská věž – Krombholzova cesta VII

Mužský: Drábský sloup - Krombholzova cesta VII, Samotářka – Děčínská VII

Adršpach: Milenci – Od branky VI

Karlovi spolulezci:

Helmut a Heinz Weigelovi, Radek Kotala, Lád'a Ryska, Günter Schneider, William Kubinec, Gerhard Tschunko, Wolfgang Bruch, Sláva Stehlík, Josef Čihula, Rudolf Wokrzínek, Jaroslav Mlezák, Jaroslav Budín a mnozí další...

„Kamarádství je veliký dar. Bohužel dnes ve skalách takové to opravdové kamarádství chybí. A to je obrovská škoda..“

K.K.

Karel Krombholz při prvovýstupu na Hladkou věž cestou Údolní žlab VIIc.

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Rájec

Strážce mraveniště – Biafra ducha V

24.1.2008

Karel Bělina (jištěn)

Ve východní stěně vpravo od cesty Ferdův šátek koutem pod převis a vpravo převislou spárou k hodinám. Další spárou na vrchol.

Čudlovo ucho – DG 305,5 VI

9.3.2008

Petr Slanina

Levou hranou západní stěny přímo na vrchol.

Čudlovo ucho – DG 308 VIIc

9.3.2008

Petr Slanina

V pravé části západní stěny sokolíkem a převislou hranou přes polici přímo na vrchol.

Hlavy blíženců – Přímá stěnová cesta VI

31.3.2008

Karel Bělina (jištěn)

Středem jihozápadní stěny severozápadního vrcholupřes kruh přímo do Stěnové cesty a jí na SZ vrchol. Sestup do mezivěží a Starou cestou na vrchol.

Havranpírko – Lesník v kruhu VII

10.4.2008

Jiří Švadleňák – Karel Bělina, Alena Švadleňáková

Ze středu údolní stěny šikmo doprava na balkónek. Převisem ke kruhu. Stěnou při hraně na vrchol.

Krkavčí dráp – Prolomené ticho VIIIc

10.4.2008

Jiří Švadleňák – Karel Bělina

Nevýraznou jihozápadní hranou do díry a žebrem ke kruhu. Od kruhu doleva a vzhůru pod strop. Přes něj vpravo a stěnou na vrchol.

Jezevčí skála – Napříč stoletím VIIa

10.4.2008

Jiří Švadleňák – Karel Bělina

Cestou Velký zářez vzhůru, z něj výše stěnou vlevo na stupeň ke kruhu. Šikmo doleva a trhlinou a stěnou na vrchol.

Sokolí vyhlídka – Krásný den VIIIb

11.4.2008

Jiří Novák – Jiří Švadleňák, Karel Bělina

Středem severozápadní stěny přes hodiny a dva kruhy na vrchol.

Jezevčí skála – Bacha na Lesníka VIIIc

11.4.2008

Jiří Novák, Karel Bělina, Jiří Švadleňák

Cestou Boj o koryto, výše doprava do trhliny v severní stěně a tou ke kruhu. Stěnou přes díru na vrchol.

Umínělec – Lesníkovo našeptávači VII

13.4.2008

Karel Bělina, Jiří Švadleňák

Vpravo od nástupu Kouřové cesty hranou k prvnímu kruhu. Spárou a výše další spárou ke druhému kruhu. Stěnou doprava na hranu a převisem k velkým hodinám na Údolní cestě. Údolní cestou na vrchol.

Pravý břeh Labe

Růžová věž - King's Line AF Xa (RP asi Xc)

7. května 2008

Tomáš Sobotka a Ondra Beneš, R.Litochleb

Levou údolní hranou vpravo od Božích muk na vrchol (7 BH).

Černý bivak - Sick of Sunshine 8B+

5. května 2008

Rostislav Štefánek

Asi 7 metrů dlouhý boulder.

Tisá - Bürschlické stěny

Jubilejní masiv - Mig 21 VIIIb

13.4.2008

Vladimír Hájek, Jiří Pekař

Při údolní hraně, vlevo přes tři kruhy na vrchol. (Pohodový výstup.)

Sněžník

Bueno - Skrytý klenot 6C+/7A

23.4.2008

Vilda Chejn

Nástup ze sedu oběma rukama v liště, pak do oblín na hraně a vyvalit se nahoru.

Skály v Kokořínském dole - Skály u Hlučova

Mraveniště - Brouk Pytlík VIIIc

27.4.2008

Vlastimil Peroutka a Pavel Henke

Tupou jižní hranou přes dva kruhy na vrchol.

Skály u Lhotky a Štampachu

Herkules - Bambulárna VIIIb

14.5.2008

Vlastimil Peroutka a Pavel Henke

V levé části údolní stěny přes dva kruhy přímo do spáry a tou na vrchol.

Herkules - Chocholouškov VIIIc

14.5.2008

Pavel Henke a Vlastimil Peroutka

Čtyři metry vpravo od cesty Bambulárna stěnou přes 3 kruhy na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

Tajemný Vrabinec? Bodejt' ne!

Jan Polák, Petr Jandík, Ondra Bubák Bubník a další přijeli nedávno lézt na Vrabinec. Černé skály na vrcholu strmého kopce se zbytky hradu na ně zapůsobily v cárech mlh tajemně. Vskutku tak toto místo občas na lidi působí.

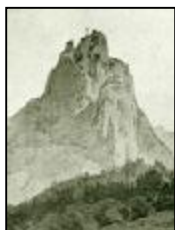

Zde je pověst, připomínající tragickou událost rodiny někdejšího správce hradu Vrabinec:

V době, kdy českou zemi sužovala rabující vojska žila na hradě Střekov banda loupežníků. Ta pustošila okolní kraj a jen málo usedlostí se jejich rabování dokázalo ubránit. Mezi těmi, co se doposud statečně bránili, byla i rodina správce Vrabineckého hradu rytíře Damiána.

Jednoho pochmurného večera se Damián vracel z Těchlovic, když tu uviděl, jak nad hradem krouží hejno havranů: určitě to je zlé znamení! Ještě toho večera požádal svého syna, aby ještě více pojistil obranu hradu a na noc posílil stráž. Toho večera, se sice nic zlého nestalo, zato ráno se pod hradbami objevili tři rytíři ze Střekova. Damián se jich zeptal co chtějí. Dostalo se mu jednoduché odpovědi: Buď jim dá své tři dcery za ženy, nebo bude jeho hrad obléhán a zpusťšen! Damián dobře znal pověst oněch "rytířů", hned jim také vzkázal, že nikdy nedovolí, aby se jeho slavný a slušný rod spojil s bandou neznabohů a loupežníků!

Loupežníci se tedy vrátili na Střekov, kde sebrali své kumpány a táhli na hrad Vrabinec. Damián a jeho věrní druhové se dlouho a statečně bránili, ale proti mocné přesile neměli moc šancí. Když byla prolomena brána hradu a loupeživí rytíři vtrhli do hradu, jen taktak stačily dcery rytíře Damiána utéct z hradu tajným východem.

Střekovští nezůstali nic dlužni své krvavé pověsti a když všechny obyvatele hradu pobili, hrad vyplenili a zapálili. Oni tři "nápadníci" když zjistili, že dcery stačily utéct, začali prohledávat okolí. Brzo našli stopu, kudy dcery utíkaly a začali je stíhat. Dostihli je nedaleko Nebočad, nad vysokou skálou. Nebohé dcery, když zjistily, že už nemají kam utéct, raději dobrovolně skočily ze skalního srázu, než aby se vzdaly těm třem kumpánům.

Od těch dob lidé nazvali onu skálu Dívčí skok, aby nikdo nezapomněl na jejich smrt..

A zajímá-li vás osud, v úvodu avizované lezecké družiny, navštivte stránky **Petra Jandíka** a dozvíte se víc..

Foto © 2008 Petr Jandík, HoryInfo.cz a archiv CNS

Pajštúnský budiček

V sobotu 19. dubna 2008 proběhl na skalách na Pajštúně VI. ročník jarního horolezeckého srazu spojeného s lezeckým dvojbojem. Cílem akce bylo setkání horolezců, zasoutěžení, zavzpomínání na časy, kdy se zde rodily první cesty, ale i plánování nových lezeckých podniků. Na start se přes nepřízeň počasí postavilo celkem padesát sedm lezců, od nejmladší po nejstarší. Nechyběli ani lezci zvučných jmen. Soutěžilo se na dvě kola - v prvním se absolvoval čtyřhodinový lezecký maratón, ve druhém lezení na rychlost.

Zlatým hřebem sobotního programu pak bylo promítání úžasných filmů **Maťo Heugera**.

Zleva Dežko Pusztay, Maroš Marek a Zolo Demján.

Foto © archiv Aňa Lineková

Správný zápis do vrcholové knihy

Tak takhle se leze! Jedním vrzem všechny cesty na věž, přidat nějaký prvovýstup, něco sólo, něco s partákem a to všechno během jediné krátké zastávky.

Kdo? Známy král chomutovské kwakerské sekce **Leoš LeToš Dvořáček**. Jeho partnerem byl **Tomáš Atom Stránský**. Kde? Hezká, osamocená rulová jehla Einsame Spitze nacházející se v na německé straně nedaleko Kryštofovo Hamrů, v údolí

Schwarzen Pockau/Schwarzwassertal.

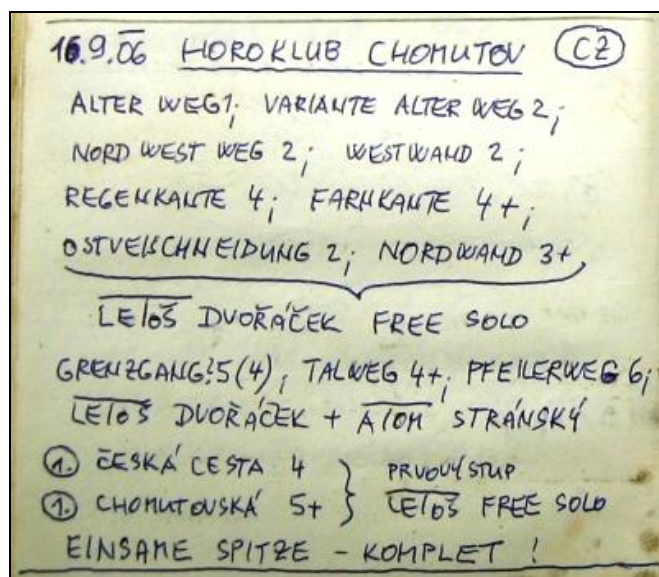

Foto zápisu ve vrcholové knížce na **Einsame Spitze**.

Foto © 2008 Sponge

Zrození legendy

Mezi lezci jich je podobných na stovky. Každá oblast má tu svou, každá generace, parta. Vydrží-li nějaká historka nebo příběh delší dobu, stává se takovou malou legendou místního významu.

Jednou z nich je Feryho Parakotoul na Strážce mýtiny na levém břehu Labe. Svůj odvážný přeskok **František Fery Ampér Záběhlík** (na historickém snímku) skočil dne 22. srpna 1976 a zapsal ho původně za 3/V.

Když se nemohl dlouho najít další pokořitel, začalo se vymýšlet, jak to vlastně Fery skočil. Nejvíce se ujalo, že skákal ve starém zimním nádražáckém kabátu.

Podle vrcholové knížky přeskok nezopakoval nikdo do dnešních dnů nebo se o tom alespoň mezi lezci neví. A tak legenda o Ferym v ajznbnoňáckém zimáku přežívá dál, přestože druhý aktér prvovýstupu **Láďa Černý** se jí jen potutelně usmívá..

Labské údolí – levý břeh

Strážce mýtiny – Parakotoul 2/V

22. srpna 1976

František Záběhlík, Ladislav Černý

Vpravo od věže roklí do 2/3 masívu a po lávce traverz doleva na zarostlou terasu. Sestup několik metrů dolů nad převis a přeskok na vrchol.

Foto archiv Jiřího Petříka

Alexander Alo Huba

V pondělí 14. dubna 2008 zemřel v Bratislavě ve věku 87 let **doc. Ing. Alexander Huba, CSc.**, významná postava slovenského horolezectví. Pracoval jako výškový nosič, spravoval několik tatranských vysokohorských chat, zapojil se do práce ve vedení JAMESu, organizoval letní i zimní horolezecké týdny a po celý život zůstal skutečným horalem..

Foto JAMES

Cyklisticko orientační test

V úterý 3. června 2008 pořádá H.O. Boletice cyklisticko orientační test. Sraz účastníků v 15:30 hod před restaurací Kocanda. Povinná výbava - digitální foto s 25 možnými snímky.

Nejedná se o závod ale o test, jak znáš Děčín a jak se umíš v Děčíně orientovat.

Přihlášky a dotazy eda.puncman@tiscali.cz, telefon 605964673 nebo dnehasil@mybox.cz, tel 603479884.

Na Tvoji účast se těší **Eda**

Od tequilly k ultramaratónům

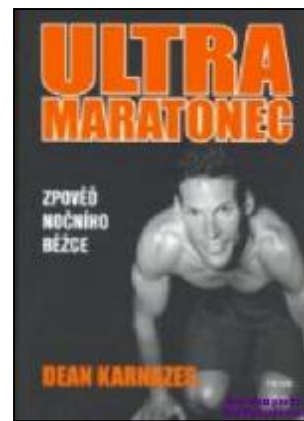
Američanu **Deanu Karnazesimu** (na snímku) je pětadvacet let a dnes je jedním z nejuznávanějších ultramaratónců. S běháním však začal hodně pozdě a to díky tequille. Když na oslavě 30. narozenin přemýšlel notně zpitý nad smyslem svého dosavadního nudného života, rozhodl se uběhnout svůj první maratón. Maratón hned druhý den opravdu uběhl a s běháním už nepřestal.

Od té doby naběhal přes 160 000 kilometrů!

Jeho život se nyní točí jen kolem běhu a jeho výkony často boří představy o lidských limitech:

- stovky dokončených maratónů
- 250 km vyprahlou pouští Atacama v Chile
- 500 km bez zastávky a spánku za 80 hodin
- 217 km dlouhý Badwater ultramaraton napříč Údolím smrti (nejtížnější závod světa)
- 3 x 50 neboli 50 maratónů v 50ti po sobě následujících dnech v 50ti státech Spojených států
- po dokončení akce 3 x 50 běžel domů celý měsíc. Měl to totiž trochu „z ruky“ - přes 2000 kilometrů.

Podobně neskutečně vypadají i jeho další plány. Sám o sobě řekl:

„Nyní jsem opravdu šťastný chlap, který si jen užívá života, když už jednou vyrazil na cestu..“

Zdroj: ultramarathonman.com

Tváře z titulních stran

Nejdéle vycházející český horolezecký časopis Montana i outdoor magazin Horydoly vsadily v dubnu na tváře špičkových lezců – Montana na **Stefana Glowatze**, Horydoly na **Jitku Mázlovou**.

Ponechme tentokrát stranou obsah obou časopisů a zaměříme se pouze na obal. No, řekněte sami – kdyby jste vybírali jen podle titulky, odolali byste šibalskému úsměvu půvabné Jitky??

Repro © 2008 CNS

Dárek k narozeninám

V dubnu roku 1989 přijel se svou bandou do Tisé oslavit své narozeniny adršpašský spárašský buldozer **Stanislav Lukavský**. **Karel Bělina** tu měl pro něj připravený netradiční dárek – vyhlédnutou panenskou linii na Cvičnou stěnu v Hřebenových stěnách. Parádní kout zakončený, jak jinak, mírně převíslou ruční spárou.

Bělina vyvedl první délku a pak nastoupil Lukavský.

Nahoře jen založil žábu do spáry a zcela suverénně a elegantně tenhle klíčový úsek vyběhl. Byl to spárašský koncert.

A aby z toho něco měl i fotograf sedící na vedlejším masivu, k zatloutkání kruhu si zapálil retko a pak se nenuceně pohoupal nad jističem na jedné jediné ruce ve spáře.

Najít název téhle cesty bylo tentokrát celkem jednoduché..

Fotografie přímo z prvovýstupu cesty Dárek k narozeninám VIIIa. Vlevo sedí **Standa Lukavský** s krabičkou startek ve smyčce před zasekáním stěnového kruhu. Vpravo visí za žábu v závěrečné spáře na pozadí s hřbitovem. U kruhu jistí **Karel Bělina**.

Tisá – Hřebenové stěny

Cvičná stěna – Dárek k narozeninám VIIc, RP VIIIa

21. dubna 1989

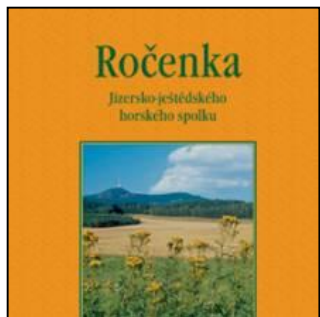
Stanislav Lukavský a **Karel Bělina**, **A.Skalák**, **J.Chára**

V pravé části masivu stěnkou do koutka a jím přes první kruh do díry. Odtud do převíslé spáry a jí přes druhý dobírací kruh na vrchol.

Foto © 1989 Jiří Chára

Ročenka JJHS 2007

Začátkem dubna vyšla Ročenka Jizersko-ještědského horského spolku 2007, v pořadí již šestá. Jizersko-ještědský horský spolek (JJHS) se tak snaží navázat na dnes již legendární ročenky vydávané Německým horským spolkem pro Ještědské a Jizerské hory. Jednalo se o sborníky dodnes sloužící jako významný zdroj informací o horách v tomto regionu.

Podstatnou část ročenky tvoří články a příspěvky zajímavé pro všechny milovníky Jizerských a Ještědských hor.

Ročenku JJHS 2007 lze zakoupit v knihkupectvích v Libereckém kraji a také v kanceláři JJHS v Liberci, Nerudovo náměstí 108/1, tel 485 109 717. Všichni členové, kteří mají zaplacený členský příspěvek na rok 2008 mají nárok na 1 ks ročenky zdarma.

Zdroj: JJHS, Pavel Schneider

Oslava nejdelších dní v roce

aneb

24 hodinovka lezení v Tisé a okolí

Wo co go? Jde wo to, aby lezecká dvojice vylezla za 24 hodin co nejvíce cest a tím, dle tabulky, získala co nejvíce bodů. Není samozřejmě nutné lézt non stop. Jde i wo to, dodržet pískašskou tradici, „Jak piješ, tak lezeš“ Takže se do celkového součtu můžou započítat i vypitá pívka na Kačáku nebo Pod Císařem. Platí si každý sám. Ten, kdo by jen kalil a chtěl tak vyhrát, nemá šanci. Musí mít vylezenou alespoň jednu povinnou věž. Vše se bude zapisovat na pořadateli vydaný dokument.

Pravidla: Pouze pro registrované členy (ČHS, Alpenverein apod.). Leze se dle pravidel pískovcového lezení a to hlavně znamená, že jeden z dvojice musí vždy cestu vylézt na prvním. Neexistuje lézt na rybu. Také není možné lézt stále dokola jednu cestu. Počítá se jen jedenkrát. Každému z dvojice se počítá jeho vylezená cesta. Kdyby ji kolega, i na druhým, nevylezl, nemůže si ji zapsat. Jsou dány povinné věže a zde se nejtěžší vylezená cesta násobí 2x. Nevylezení povinné věže znamená odečet 10 bodů z celkového součtu. Vítězí nejvyšší počet získaných bodů.

Pře počítávací tabulka:

V – 5 bodů (počítá se každému z dvojice)

VI – 6 bodů

VII – 7 bodů

VIIb – 8 bodů

VIIc – 9 bodů

VIII – 10 bodů (a podobně)

Půllitr piva – 5 bodů

(rummy a ostatní doping se nepočítají, ale jsou povoleny)

Povinné věže: Tisá – Doga, Jánusova hlava, Tiská jehla, Dvojitá věž, Afrika; Ostrov – Malá tovární věž, Čert, Kořenáč, Císař; Rájec – Mravenčí, Sokolí věž, Blíženci, Bumbříček.

Kdy? Start 20.6.2008 ve 20 hodin, cíl 21.6.2008 ve 20 hodin.

Koordináční centrum: Chata HOSPUL v Tisé, přihlášky zde do 19.30 hod.

Startovné: 200,- Kč za dvojici (registr. karta, karta výstupů, balená voda)

Vyhlášení: V sobotu 21.6. na Kačáku cca 23 hodin + kapelka? a ceny?

Pořadatel: HORCE, více info na 608 976 665 **Zdeněk Němec**, www.horce.cz

Foto © 2007 Jiří Kudrnáč

Pohorské skály

Na povrch vyplouvá další lezecká oblast doposud ukrytá před lezeckou veřejností v hlubokých hvozdech Českého středohoří. Jmenuje se Pohorské skály a skládá se ze tří sektorů: Sklep, Vrcholové stěny a Na vyhlídce. Přesnou lokalizaci zatím bohužel neznáme, protože zde stále vznikají nové cesty a bouldery – ty úplně poslední jsou ze 17. května 2008.

Z kusých informací víme jen, že skály našel fantóm lesa **Martin Čermák** a vylezl zde také většinu cest, na něčem se podílel ještě **Petr Janhuba**. Klasické cesty jsou zde do klasifikace 7-, bouldery končí zatím na 7A+.

Prvovýstupy v Sasku v roce 2007

Velice pozoruhodnou statistiku prvovýstupů v Saském Švýcarsku vede již několik let **Dietmar Heinicke** (na snímku).

V březnovém čísle časopisu Sächsische Bergsteiger zveřejnil statistiku loňského roku. Je to hodně zajímavé čtení!

Celkem bylo v roce **2007** v Sasku vylezeno **399** prvovýstupů.

Nejvíce jich bylo uděláno v oblastech Gebiet der Steine (**72**), v Bielatalu (**62**), Rathenu (**54**) a Schmilce (**50**).

Zde je jejich přehled:

Prvovýstupy v Saském Švýcarsku dle obtížnosti

I	0	VIIc	34	Xb	19
II	5	VIIIa	45	Xc	3
III	7	VIIIb	35	XIa	10
IV	11	VIIIc	23	XIb	6
V	10	IXa	28	XIc	9
VI	14	IXb	31	XIIa	9
VIIa	27	IXc	22	XIIb	7
VIIb	22	Xa	14	XIIc	2

Prvopřeskoky v Saském Švýcarsku dle obtížnosti

1	0	3	3
2	2	4	1

Počet prvovýstupů dle oblastí

Wehlener Gebiet	5
Rathener Gebiet	54
Brandgebiet	39
Schrammsteine	33
Schmilkaer Gebiet	50
Afensteine	32
Kleiner Zschand	24
Grosser Zschand	12
Wildensteiner Gebiet	14
Hinterhermsdorfer Gebiet	1
Gebiet der Steine	72
Bielatalgebiet	62
Erzgebirgsgrenzgebiet	1

O autorství cest se podělilo **116** prvovýstupců, z toho **7** žen. Loňských **399** prvovýstupů znamená další nárůst oproti letům minulým (v roce 2006 jich bylo 371).

Co asi zaujme na první pohled, je množství opravdu těžkých cest. Dvacet pět cest klasifikace **XIa** až **XIc**, devět **XIIa**, sedm **XIIb** a dokonce dvě cesty za **XIIc**!! Ty má na svědomí **Thomas**

Willenberg ze Stolpenu.

Willenberga ovšem dlouhodobě provází určitý stín pochybnosti o jeho přelezech. Diskutuje se zejména o čistotě jeho prvovýstupů, způsobu zavrtání kruhů či o samotné klasifikaci..

Vypracované tělo **Thomas Willenberga** při boulderingu. I kvůli tomu, co má Thomas na ruce, jsou tamní svazoví bafuňáři z jeho cest tak trochu rozpolčení..

Nejtěžší prvopřeskok vytvořil na Bärfangwarte **Claudius Lein** z Berlína. Nazval ho Sannys Eis a jeho klasifikace je 4/I.

Inu i v sousedním Sasku se lezci snaží. Pro nás to znamená jednu důležitou věc – nedostatkem nových cest trpět nebudeme..

Foto archiv **Helmuta Weigela** a **CNs**

Anketa na EuroClimbingu

Lezecký server EuroClimbing.com (EC), projekt **Jakuba Mikiho Měkoty**, nedávno zveřejnil zajímavou anketu, které články mají návštěvníci jmenovaného serveru nejraději. Zcela jasně zvítězila „Píškařina“, kterou preferuje celých 44 % návštěvníků. O.K.

Ovšem hned druhé místo obsadily BRUSLE!! Inlajny..

Kde jsou hory, těžké přelezy, průvodce, rozhovory, nové oblasti či bouldering?!

Nezbývalo, než aby naši reportéři vyrazili do „terénu“. Obout kolečkové brusle a vzhůru na cyklostezky vyzkoumat, co tam ty chlapy tak táhne..

Nikdo z nich se nám již nevrátil..

Anketa

Které témata článků máte na EC nejraději?

- Píškařina (44%, 20 Votes)
- Brusle (16%, 7 Votes)
- **Bouldering (9%, 4 Votes)**
- Nové oblasti (9%, 4 Votes)
- Fotoseriálky (9%, 4 Votes)
- Rozhovory (4%, 2 Votes)
- Průvodce (4%, 2 Votes)
- Těžké přelezy (2%, 1 Votes)
- Hory (2%, 1 Votes)

Celkem hlasovalo: 45

Foto © 2008 ztracení fotoreportéři **CAO News**

Nejtěžší boulder v Německu

V sektoru Atlantiswand, kde je snad nejvyšší koncentrace těžkých sportovních cest a boulderů, se nachází i nejnovější boulder s názvem Assassin, Monkey and Man od **Toniho Lamprechta** (na snímku).

Toni tento problém považuje za úplně nejtěžší, co kdy lezl a protože se ve svém úsudku v minulosti nikdy nemýlil, je dost možné, že Assassin je v současnosti skutečně nejtěžším německým boulderem.

Toni s přítelkyní se vrací ze skal. Tomuhle sympatickému týpkovi to nejen dobře leze, ale má i dobrý vkus...

Zdroj: udini.de

JJHS uklízel meandry Smědé

Jizersko-ještědský horský spolek již po několikáté uklízel Jizerské hory a okolí. V sobotu 26. dubna se zaměřili na úklid odpadků v Přírodní rezervaci Meandry Smědé na Frýdlantsku. Na místo se dostavilo asi 50 dobrovolníků z řad členů JJHS, dětského Turistického oddílu Kletr a ZO ČSOP Armillaria.

Nasbírali celkem 46 jutových pytlů odpadků a 20 pneumatik, což je pouze třetinové množství, oproti loňskému roku. Zřejmě se ukazuje, že práce spolku v předchozích třech letech nebyla marná..

Podobnou akci, tentokrát čištění okolí silnice mezi Oldřichovem v Hájích a Raspenavou, pořádá JJHS 24. května tohoto roku.

Zdroj: JJHS, Pavel Schneider

Vysoká lajna v Ostrově

Jiří Petřík nám poslal několik fotografií z lajny v Ostrově:

„Ahoj, dneska jsem se náhodou objevil v Ostrově a lidi okolo "Kajocho" chodili po lajně nad starým bivakem. Fotil to i Pepíno. Zapomněl jsem jméno té kočky, která byla dost dobrá, ale to si zjistíš... Zdraví Petříni.“

A tak jsme zjistili: Dotyčná zde byla s partou roudnických lezců (HORCE) a její jméno je **Mirka**..

Foto © 2008 Jiří Petřík a HORCE

King Crimson opět zkouší

Hudební skupina **King Crimson** přetrvává většinou pouze ve své latentní formě. Ožívá jen v momentě, když dá dohromady dostatek nového materiálu. Pak zalezou do studia, cvičí, pilují, zkouší, aby pak vyrazili na turné s novým programem a nebo vydali nové CD.

Nejnovější zpráva z USA slibuje, že KC by mohli vystoupit již v letošním srpnu, sice jen ve státech, ale třeba i něco natočí. Nové, mírně pozměněné, obsazení je:

Adrian Belew, Gavin Harrison, Pat Mastelotto, Robert Fripp a Tony Levin.

Nadějné zprávy, ne?

Krimsní v roce 1969

Zdroj krimson-news.com

Diagnózy Petra Slaniny

V březnu 2008 opět zavítal do Labských pískovců **Petr Špek Slanina** (na snímku). Hodně lezl a samozřejmě zde zanechal i několik prvovýstupů.

V neděli 9. března 2008 obklíčil na rájecké věži Čudlovo ucho cestu DG 307 dvěma svými – zleva cestou DG 305,5 za VI, zprava cestou DG 308 za VIIc.

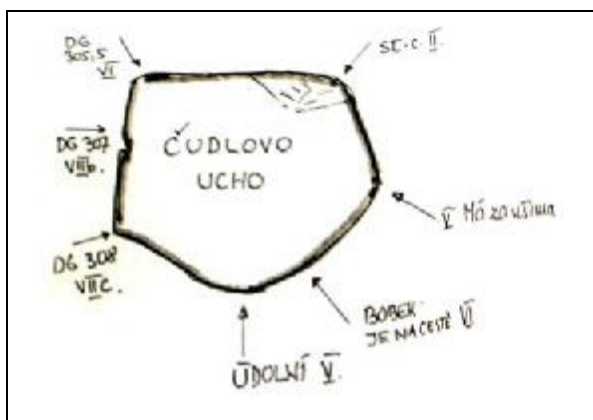
V západní stěně Čudlova ucha je teď poněkud předdiagnózováno..

Petr Slanina bydlí v Rychnově u Jablonce a jeho oblíbenou oblastí jsou Klokočské skály, kde má také mnoho parádních prvovýstupů. S lezením začal zhruba v šestnácti letech i když do skal jezdil s rodiči už mnohem dříve.

Když někdy na jaře roku 1988 přijel do Adršpachu **Karel Bělina** s **Jiřím Chárou** a **Vladislavem Pancem**, představil jim **Standa Lukavský** spolulezce Špeka jako svojí „tajnou zbraň“. Hned druhý den na to, ho měli možnost vidět v akci. Vypustil ho do posledního úseku v nové cestě, kde se Standovi nedařilo odlézt pekelným rajbasem (čti zcela hladká, kolmá stěna bez jediného chytu a stupu) od kruhu. Tajná zbraň slavila úspěch..

Dnes má Špek na svém kontě kolem 1500 prvovýstupů!!

Náčrtek věže Čudlovo ucho v Rájci i s novými cestami **Petra Slaniny**.

Co ho tady u nás rozesmutnilo je to, že mu „někdo“ sebral knihu ze Špiona, kterou tam vložil v roce 1990.

Foto © directalpine.cz, obrázek **Karel Bělina**

Knihy na Havraní věži

Havraní věž a Havraní stěna u Velké Javorské se konečně dočkaly nové společné vrcholové knihy!

Přestože podle zápisu měla být na vrcholu již od 18. března 2007, objevila se zde až v dubnu letošního roku. Ale i tak, díky za ní!

Knihy je umístěna ve stěně těsně pod vrcholem Havraní věže. Z vrcholu se k ní dá pohodlně dosáhnout.

Havraní skály objevil v březnu roku 2007 u Velké Javorské nedaleko Verneřic **Vladimír Svítek** z České Lípy a ten tu také udělal většinu cest. Něco málo přidal i **Václav Heinger** a **Karel Vondrouš**.

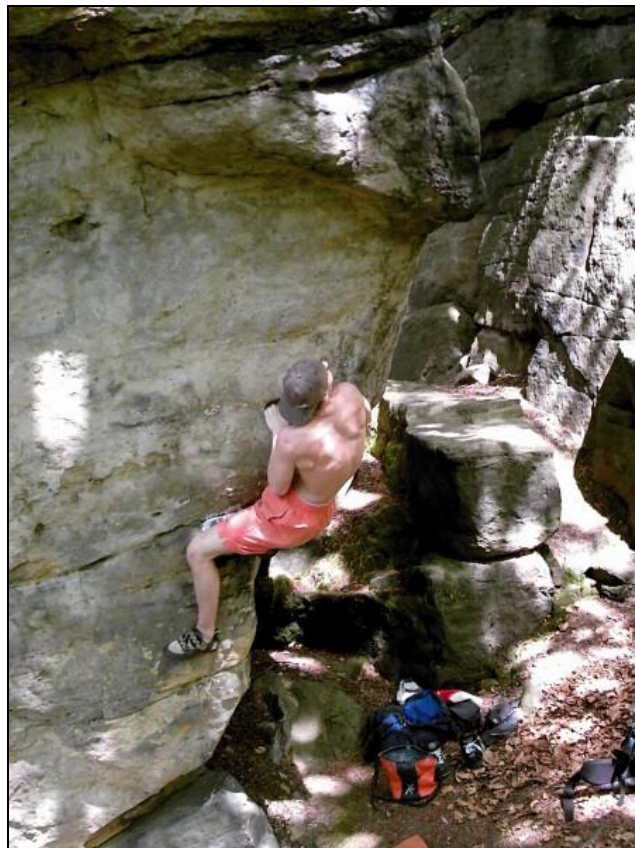

Foto © 2008 CNS

Světlo mého života v obležení

Začátkem května si do Labáku za boulderováním odskočili lezci z HK Varnsdorf **Stanislav Feigl ml.** a **Miroslav Koktis Kokta**. Došli až pod Čihadlo, kde se nachází legendární cesta **Pavla** a **Zdenka Weingartelů** Světlo mého života IXb, kterou vylezli už 17. srpna 1983. Dnes se cesta leze také jako boulder za 7A.

Hrana tentokrát sice nepustila, ale Standa dal několik hodně nadějných pokusů.

Stanislav Feigl ml. v cestě Světlo mého života IXb (7A)

Foto archiv **Miroslava Kokty**

Horolezecká abeceda

Dostala se nám do rukou nová „učebnice horolezectví“ s názvem Horolezecká abeceda kolektivu autorů vedených **Tomášem Frankem** a **Tomášem Kublákem**. Kam až, za ta léta, došla horolezecká metodika, je dobře vidět již z této fotografie:

Knihu jsme podrobili samozřejmě podrobnému zkoumání a už v příštím čísle otiskneme, jak se nám Horolezecká abeceda líbila..

Foto © 2008 redakce **CAO News**

Lezecké závody v Chřibské

při příležitosti 100 let výročí školy

V neděli 25. května 2008 se uskuteční oblastní otevřené závody mládeže (omezení jako Tendon cup) v lezení na obtížnost ve Chřibské ke stému výročí školy.

Možnost účasti úplných nováčků - dohled instruktora zajištěn.

Jedná se o místní otevřené závody. V případě zájmu bude jedna kategorie z lezců bez omezení výkonnosti (tzv. závodní kategorie).

Program: 8:00 hod začátek. Předpokládáný konec

a vyhlášení vítězů s předáním cen do maximálně 14 hod. Leze se stylem TR (flash) a OS. Maximální počet závodníků je cca 60.

Bude postavena kvalifikační trať pro kategorii 5-10 let a 10-15 a 15-18 let včetně. Finále všech kategorií proběhne na stejné trati. Finále se zúčastní prvních pět v jednotlivých kategoriích. Popř. superfinále.

Startovné je 50,- Kč, pro přihlášené prostřednictvím telefonu či emailu 40,- Kč. Veřejnost zdarma.

Závody mládeže - obtížnost!

Závod proběhne na umělé horolezecké stěně v ZŠ Chřibská, Chřibská 290, 407 44, okres Děčín.

DĚKUJEME SPONZORŮM: HUDY sportu a ZŠ Chřibské

Přihlášky na tomas.fanderlik@tiscali.cz. Nebo na telefonu 721648778
Tomáš Fanderlik. (www.climbing.websnadno.cz)

Foto © climbing.websnadno.cz

Protěž z Divé Máří

aneb příběh jedné vrcholové knihy

V březnu 2007 vyšel v časopise Krkonoše - Jizerské hory krásný článek od **Otokara Simma** s názvem „Protěž z Divé Máří aneb o knížkách na vrcholech jizerských skal“. Vybíráme alespoň malou část:

V květnu 1947 donesli na vrchol Divé Máří knížku **Adolf a Ilse Hauserovi a František**

Komárek z Liberce. I tato knížka je dokladem horolezeckého i národnostního vývoje. Ještě dlouho po osvobození se české zápisy mísí s německými. Nacházíme zde známá jména, poznámky o počasí, o počtu a směru výstupů.

Zápis **Josi Eberta a Mirka Jecha** z 18. srpna 1953 je však nevšední:

„Dnes zde byla vysazena alpská protěž, žádáme horolezce, aby tuto neničili.“

Abyste tomu každý rozuměl, napsal to jeden z nich německy, druhý česky. Ještě o dva roky později poznamenal **Wolfgang Ginzl**, že protěž krásně kvete, později ale o ní už nenajdeme žádnou zmínku. Knižka zde zůstala přes dvacet let a poslední zápis do ní vepsali **Peter Reismüller a Siegfried Weiss** v listopadu 1968.

Když jsem v knížce nedávno listoval, vypadl z ní půl století starý, vylišovaný květ protěže...

Úryvek © Časopis Krkonoše - Jizerské hory

Seppovy skály

Konal se tu letošní Komplet, jak o tom psal **Leoš Dvořáček** ve svém článku. Protože tahle oblast není zrovna nejznámější, tady je alespoň částečný popis přístupu a pár fotografií.

Rulové skály se nacházejí 1 km SZ od Kryštofových Hamrů. Obec leží pod hrází přehrady Přísečnice. Od kostela v Hamrech (na snímku) jděte po silnici až pod sjezdovku s vlekem.

Odbočíte-li zde po lesní cestě vpravo do svahu a na rozcestí se dáte doleva, dojdete asi po 20 min pod Seppovy skály.

Asi 150 m vlevo od nich, již za potokem tvořícím hranici s Německem, stojí osamělá věžka Einsamespitze.

Vlevo Einsamespitze, vpravo Mlýnářský kámen přímo u cesty

Budete-li od sjezdovky pokračovat v původním směru, minete vlevo u cesty Mlýnářský kámen. Zanedlouho poté odbočíte lesní úvozovou cestou vlevo. Cesta stoupá v zákrutách do svahu. Poté, co minete slepou odbočku vpravo, se cesta stáčí kolmo na vrstevnici. Zde odbočíte doprava. Asi 200 m odtud se nachází Hraniční věž - Kryštof. V sousedství Kryštofa je nízký rozložitý skalní útvar Loď bláznů.

Vlevo Hraniční věž - Kryštof, vpravo Loď bláznů

Skalní útvar Drsoň se nalézá nad Kryštofovými Hamry. Z návsi se vydáte po silnici směrem k hrázi přehrady, asi po 100 m odbočíte vpravo mezi chalupy. Skála se nachází cca 100 m ve svahu nad chatou čp. 33. Asi 150 m vpravo od Drsoně se nalézá nevýznamný Tábornický kámen s několika bouldery.

Mapa Kryštofovy Hamry na mapy.cz
Průvodce Lezecký průvodce Krušné hory, střední Poohří a České středohoří, 2. vydání, Horoklub Chomutov 2001.

Foto © 2008 Sponge

Lindenbrüder

O horolezeckém spolku "Lindenbrüder" jsme se již v různých souvislostech párkrát zmínili. Hlavně na sever od našich hranic je považován za přímo legendární spolek. U nás se sice takové popularity netěší, přesto je hlavně mezi lezci starší generace velice dobře znám. Je to dáno tím, že jeho členy byli i čeští lezci, kteří se zapsali svými prvovýstupy do historie labských pískovců. Připomeňme třeba **Rudolfa Jankovského, Antonína Mantí Lexu, Slávu Stehlíka** nebo **Leo Stoye**.

Leo Stoy jun.

Heinz Gliniorz nám poslal v jednom ze svých materiálů úplný seznam členů. Zde je:

ê ê Lindenbrüder ê ê

Franz Bubla, Emil Eichler, Karl „Karle“ Eichler, Helmuth Heeg, Anni Hejduck, Karl Hejduck, Anton „Toni“ Hransky, Rudolf Hransky, Franz „Hroni“ Hron, Rudolf „Rudo“ Jankovsky, Rudolf Kocalek, Anton „Manti“ Lexa, Fritz Lexa, Till Liessner, Herta Lindner, Gustav „Gusti“ Lukas, Karl Lukas, Franziska „Franzl“ Michel, Traude Michel, Anton Muff, Sepp Oppitz, Georg Raschel, Merry Rummrich, Alfred „Pateni“ Schleuthner, Gerda Schleuthner, Franz Spitzer, Slavo Stehlik, Ernst „Arnost“ Stoy, Leo Stoy, Karl Watzke, Traudi Winter a Emil Zumer.

Foto © archiv Heinze Gliniorze

100 let Ameisenwandu

1908 - 2008

V Saském Švýcarsku slavily další dva vrcholy stoleté jubileum od prvního výstupu na jejich vrchol. V dubnu to byl Ameisenwand v Brandu, v květnu málo lezená a těžko dostupná Basteischluchtturm v Rathenu.

Obě padly v den kulatého výročí do českých rukou. Ameisenwand ukořistil lovec stoletých vrcholů **Karel Bělina**, jak to bylo v Rathenu se dozvíte příště z pera **Olgý Mikanové**..

Ameisenwand - Brandgebiet
Alter Weg II
Jihovýchodní stěnou na vrchol
17.4.1908 **Arthur Hoyer**
17.4.2008 **Karel Bělina**

Cyklistická časovka do vrchu

Zatím jen vítězové a poděkování – více bude v příštím čísle.

Zvítězil ve výborném čase 38:51 **Jan Nádvorník** z HO Boletice, druhý dojel **Julius Řezníček** (39:51), třetí **Martin Horák** (39:57).

Poděkování za pomoc s organizací patří **Lence Chárové, Zuzaně Kredlové-Kučerové** a **Pavle Stibalové**.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ!!

Konec tolerance táboření na návsi Dolního Žlebu!!

Občané Dolního Žlebu od tohoto týdne přestávají tolerovat divoké táboření na návsi. A ve spolupráci s městskou policií budou vytvářet nátlak na tyto osoby.

K táboření je možné použít horolezeckou chatu včetně přístupové rampy.

Jinak lze použít na bivak i plácky podél cesty do Dolního Žlebu.

Občanské sdružení Dolní Žleb

Jedou naplno

Pavel Henke a Vlastimil Peroutka řadí v Dubských skalách. Šmejdí po odlehlých oblastech a jakmile někde najdou mezírku mezi cestami, už je tam nový prvovýstup.

Koncem dubna a začátkem května navštívili už například Skály v Kokořínském dole - Skály u Hlučova a Skály u Lhotky a Štampachu. Zůstaly tu po nich tři nové parádní cesty od VIIc do VIIIc.

Kulatiny Kateřiny Balcarové

Kateřina z Velkých Hostěrádek leze s dvouletou pauzou již asi od roku 1996. V poslední době preferuje především bouldering, jak ten přírodní, tak i závodní. Je vysoká 160 cm, váží kolem 50 kg a její nejoblíbenější oblastí je švýcarský Valais. Kromě této oblasti je „doma“ i v El Chorrú či Semeringu.

Ráda poslouchá Manu Chao, Boba Marleye, R.E.M., U2 nebo Eminema.

V pondělí 12. května oslavila **Kateřina Balcarová** nádherných třicet let. **Gratulujeme!**

Foto © Rockstars.cz

Jubilea v měsíci květnu

60

6. května oslavil náš kamarád **Miroslav Cach**, předseda oddílu HK Sokol Bělá, kulaté 60. narozeniny.

50

9. května oslavil 50. narozeniny **Luboš Martínek** z LK Mšeno, známý horolezec a prvovýstupce

Gratulujeme!!

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Pod psychickým nátlakem ankety na EC vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

KVĚTEN 2008

- 2.5. **Milan Drásta**, CAO Děčín
6.5. **Miroslav Cach**, HK Sokol Bělá
4.5. **Pavel Hobulák Kala**, Česká Lípa
9.5. **Pavla SpiningBarbie Kudrhaltová**, CAO Děčín
13.5. **Jan Masár**, CAO Děčín
13.5. **Barbora Vechová**, CAO Děčín
14.5. **Petr Vitásek Viták**, HO Český Ráj
17.5. **Jiří Houba Chára**, CAO Děčín
18.5. **Michal Hřčka**, CAO Děčín
19.5. **Jitka Vrtule Červená**, CAO Děčín
23.5. **Miroslav Mišík**, CAO Děčín
28.5. **Milan Myšák Myšík**, KUR sport
30.5. **Jan Švihnos**, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...
-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 31.5. **MTB Bohemie**, Nový Bor, Peklo severu-veřejný závod, Roman Horký tel. 604559787, www.bikebase.cz
31.5.-1.6. **Bezmezná Mezná**, hudební festival country a folkové muziky Bezmezná, místo Rabštejn u České Kamenice
1.6. **Orientační běh Ještědské oblasti** – Kámen u Ludvíkovic Ivan Stíbal, www.kobdecin.cz
3.6. **Poznávací MTBO** – na Kocandě 16.00, Eda Puncman tel. 605964673
6.6.-8.6. **Sraz v Roklici** - lezení + posezení
7.6. **Triatlon XC (terénní)**, hobby závod, Sloup v Čechách, www.sportem.info
8.6. **Časovka Jedlová**, horská MTB, Jiřetín pod Jedlovou, Peklo severu – veřejný závod, kontakt Roman Horký, tel. 604559787, www.bikebase.cz
13.-15.6. **Zabílkův sraz**, lezení + posezení HK DC, místo Pravý břeh Labáku, bivak u Vojtěcha
14.6. **Běh 1. míle** (1609,34 m), DC běžecký pohár, místo atletický stadion DC, Josef Vlk, tel. 412528544, bezeckypohar.wz.cz
21.6. **Bike OB**, orientační závod MTBO v okolí Děčína, kontakt Ivan Stíbal tel. 724596675, ivan.stibal@seznam.cz, info www.skacelsolar.cz/kob
21.6. **Skandinávský Silvestr**, od 18 hod. ve Žlebu u Kostí, kulichy a rukavice s sebou – bude zima
22.6. **Sedmistovky**, závod HK Varnsdorf, místo Lužické hory, kontakt Karel Hofman, tel. 776277294, ka.hofman@tiscali.cz
30.6. **Triatlon Doksy** (0,5-30-5), závod - hobby triatlon, Doksy, Jaroslav Novák, tel. 602160778, jaroslav.novak@sendme.cz

V příštím čísle CAO News

Malá reportáž o dobývání Basteischluchtturmu v Rathenu
Vandr po Děvínském polesí
Další nové cesty a prvopřeskoky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 18.6.2008!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- **Dietmar Hasse** se vrátil do své oblíbené Meteory, kde má také několik prvovýstupů. Společníky mu byli **Lothar Stutte** a **Zdeněk Weingertel**.
- Skrytý klenot našel 23.4.2008 na Sněžníku **Vilda Chejn**. Tak totiž nazval svůj nový boulder v oblíbeném sektoru Bueno. Klasifikace je 6C+/7A..
- Klasika stále láká – na dolomitský symbol Tře Cime se chystají **Karel Bělina**, **Leoš Adámek** a **Tomáš Řehoř**.
- O víkend 17.-18.5. proběhla již druhá soutěž Alpiniády **Rocking**. Vzhledem k velmi špatnému počasí nebudou výsledky asi nic moc...
- Napsali **Dáda** a **Atom**: „Vážení a milí, dovolujeme si Vám oznámit, že 14.6.2008 spácháme níže uvedený čin. A naprosto dobrovolně! Z lásky...“ Přestože „níže“ nebylo uvedeno nic, myslíme si, že je to dost jasné.. **Gratulujeme!**
- Před šestadvaceti lety ukončila ledová lavina na Cho Oyu život výborného německého horolezce **Reinharda Karla**. Karl se narodil 3. listopadu 1946 v Heidelbergu, tragicky zahynul 19. května 1982. Kromě lezení výborně fotil a také psal knihy. Byl prvním Němcem na vrcholu Everestu (11.5.1978).

Heslo na tento měsíc:

**Tak co?
Tak nic.**

Tak si čti dál to tvý CAO News...

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 4. ČERVNA 2008
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!